

retninger en vis privilegeret Stilling, det er et Forslag om, at der kan oprettes Inkassationsforretninger, som paatage sig det Hverv at indkassere Præmierne for — ja skal jeg sige Selskaberne eller Selskabet? Statsanstalten for Livsforsikring er det vel nærmest, der tænkes paa. Disse Foreninger skulle ikke have anden Opgave end den at skaffe disse Præmier ind, eventuelt gennem god Henstand og maaske anden Hjælpsomhed, som dermed kan forbindes. Det er det, Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa, og det er underligt, forekommer det mig. Hvorfor skal dog egentlig Statsanstalten, naar den vil ind paa alle disse Forsikringer med smaa Policer, ikke gaa direkte til Folk? Hvorfor skal den være saa ophøjet, at den ikke kan, saaledes som alle andre Forsikringsselskaber gøre, sætte sig i direkte Forbindelse med den enkelte forsikrede, men skal have organiseret et Mellemled, en Inkassationsforretning, som naturligvis koster Penge? Det forstaar jeg ikke. — Dernæst har jo Lovforslaget den samme Mangel, som fra vor Side blev fremhævet i Fjor, nemlig den, at det gør Forskel, det gør ikke lige Ret og Skel for alle. Det giver visse Selskaber denne Begunstigelse; men en Mangfoldighed af andre dermed ligestillede Forhold kommer ikke ind under Lovforslaget. Det eneste naturlige synes mig at være dette, at man siger, som vi sagde her i Landstinget i Fjor: Indtil et vist ringe Beløb give vi Stempelfrihed, og saa er det Statsmagten ganske ligegyldigt, om saadanne Forsikringer tegnes i det ene eller andet Selskab. Det, det gælder om, er jo, at den, der tegner Forsikringen, bliver fritagen for at svare denne for Resten ret ringe Stempelafgift. Det er hele Sagen, og der bør være den samme Lettelse for en Mand med Hensyn til at slippe for at betale disse 30 eller 35 Øre, enten han tegner sig i et Selskab eller i et andet. — Jeg kan derfor ikke se rettere, end at dette Forslag trænger til en nøjere Undersøgelse, at man ikke kan indskrænke sig til at give visse Selskaber denne Begunstigelse, men maa give den til alle. Og at dette meget godt kan lade sig gøre uden ringeste Fare, eller i alt Fald uden Fare af nogen Betydning, for Omgaaelse, har Landstinget vist i Fjor. Vi viste gennem en Ændring, hvorledes man kunde raade Bod paa den Vanskelighed, der kunde opstaa deraf, at man kunde dele sin Forsikring i flere smaa og derved faa en Stempelbegunstigelse, man ellers ikke skulde have. Det

blev forebygget i Fjor ved en Ændring, som ogsaa blev vedtagen, og det kan gøres igen.

Jeg skal endnu gøre en Bemærkning med Hensyn til § 1, sidste Stykke, hvor det hedder, at „for at Stempelfrihed kan ydes, maa der ikke tages større Fordel af den til Sikring af Foreningernes Forpligtelser indbetalte Kapital“ end noget vist. Denne „Sikring“ af Foreningernes Forpligtelser er ikke en saadan Sikkerhed, som svarer til, hvad Livsforsikrings-, Brandforsikrings- eller andre lignende Selskaber skulle yde, nemlig Sikkerhed for, at de kunne udbetale Forsikringssummerne, thi det kunne disse Selskaber aldrig komme til, da de, som sagt, slet ikke ere andet end Inkassations-selskaber. Nej, der maa være tænkt paa Sikkerhed for, at de ogsaa gøre ordentlig Rede og Rigtighed for de Penge, de indkassere. Om man overhovedet behøver at tage noget Hensyn dertil, ved jeg ikke. Men i alle Tilfælde fortjener Lovforslaget en nøjere Undersøgelse i et Udvalg, og derom skal jeg tillade mig senere at stille Forslag.

H. P. Pedersen: Jeg vil gerne med et Par Ord anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi havde jo, som den sidste ærede Taler nævnedes, i Fjor et Lovforslag af en noget lignende Beskaffenhed til Behandling. Den Hovedindvending, som blev rejst imod det, var, at det kun var et enkelt bestemt Selskab eller en enkelt bestemt Forening, som skulde nyde godt af den foreslaaede Stempelbegunstigelse. Det var i Virkeligheden den eneste reelle Indvending, at det mentes, at det vedkommende Selskab vilde faa en Fordel i Konkurrencen fremfor andre Selskaber. Dette synes jeg, det foreliggende Lovforslag har raadet Bod paa, idet det giver Stempelbegunstigelse til alle Foreninger, der have sat sig det Formaal at gøre det lettere for Folk af den arbejdende Klasse at blive livsforsikrede. Jeg havde derfor egentlig ikke tænkt mig, at der kunde rejses nogen virkelig Modstand mod dette Lovforslags Gennemførelse, som det her foreligger, men jeg hører nu, at den sidste ærede Taler dog har nogle Indvendinger at gøre, og at Forslaget muligvis vil blive henvist til et Udvalg. Jeg vil da gerne anbefale det eventuelle Udvalg at søge Lovforslaget fremmet saa hurtigt som muligt, for at det ikke skal gaa som i Fjor, at det bliver til ingenting. Hermed vil jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.